Friesch Dagblad, 14 augustus 2017, pagina 28.

Brandsma lost belofte in en is Bokma de baas

Sytse Bokma maakte het hem als enige nog even lastig, maar uiteindelijk greep Nard Brandsma zaterdag in Winsum met overmacht zijn eerste Friese fierljeptitel bij de senioren. Zoals verwacht. Er staat dit seizoen geen maat op de Heidenskipper.

Lars Goerres

Winsum | Eigenlijk was het vooraf niet de vraag óf, maar met hoeveel verschil Nard Brandsma Fries kampioen zou worden. Want als de 27-jarige Heidenskipper - die tegenwoordig in Workum woont - doet wat hij kan, dan is hij dit fierljepseizoen onklopbaar. Dat de leider in het klassement van de ROC Friese Poort-competitie in Winsum rond de klok van vier uur met de krans om zijn nek gehuldigd werd, was dan ook geen verrassing.

Toegegeven. Bij aankomst op fierljepcomplex Sint Japik had Brandsma zich nog wel even achter de oren gekrabd. Hij mocht met tien dagzeges dan wel de onbetwiste vaandeldrager van de Friese mannenljepperij zijn, het FK is een wedstrijd op zich. ,,En daarin begin ook ik weer op nul. Iedereen verwacht dat je wel even de titel pakt, maar zo gemakkelijk is het niet. Die andere mannen zijn geen koekenbakkers. Ik laat het hele seizoen al zien dat ik hen de baas ben, maar op zo'n dag als vandaag is alles anders. Ik weet gewoon dat ik - als ik mijn ding doe - ver spring. Dat wilde ik op het moment dat het ertoe doet, ook laten zien. Als er al sprake was van druk, dan legde ik die mezelf op."

Echt in gevaar kwam Brandsma's eerste Friese seniorentitel (hij werd in 2010 al wel eens Fries kampioen bij de junioren) nooit, maar Sytse Bokma zette de zaak wel al vroeg in de wedstrijd op scherp met twee sprongen over de twintig meter (20.00 en 20.04). Brandsma liet zich echter niet van de wijs brengen, kwam bij zijn laatste voorrondesprong tot 20.72 meter en ging vervolgens als leider naar de finale - waarin Ysbrand Galama ontbrak. ,,Het ging precies zoals ik het wilde. De eerste sprong op safe, dan ben je zeker van de finale. En daarna vier keer knallen. Er zat een mooie opbouw in, van 18.65 naar 19.96 en 20.72." Zorgen over dat hij zich op Bokma's afstand stuk zou bijten, had hij niet gehad. ,,Als ik goede dingen doe, dan spring ik dat gemakkelijk. Zelfs met wat kleine foutjes."

Buiten de sector

Bokma - die dit seizoen twee wedstrijden won - deed er nog alles aan om het tij te keren, maar belandde bij zijn laatste poging buiten de sector. ,,Ik was er nog graag overheen gegaan. Het zat er ook wel in, dat voelde ik aan de manier waarop ik twintig meter sprong. Dat ging heel gemakkelijk. Maar uiteindelijk wilde ik wat te graag en ging ik scheef. Jammer. Volgend jaar probeer ik het weer."

Als het aan Brandsma ligt, wordt het dan weer een mooie strijd. ,, Het kan zomaar zijn dat het bij mij eens niet goed loopt of dat iemand als Sytse een uitschieter heeft, maar ik ga er niet vanuit dat dit mijn laatste titel is. Ik blijf gewoon mijn ding doen. Ook op het NK van over twee weken."

,,Maar er moet nog wel een schepje bovenop om het gevecht met de Hollanders aan te kunnen", zei Brandsma, die toen nog niet wist dat Jaco de Groot het Nederlands record van Bart Helmholt met meer dan een halve meter tot 21.21 had aangescherpt (zie verhaal rechtsonder). ,,Het belooft mooi te worden. Je hebt in een seizoen drie grote afspraken. De NFM, het FK en het NK. De eerste heb ik verprutst, de tweede win ik. Nu de derde nog."

Nard Brandsma juicht nadat hij zichzelf in Winsum tot Fries kampioen bij de senioren heeft gekroond. De ljepper uit It Heidenskip - die tegenwoordig in Workum woont had aan 20.72 meter ruim genoeg om zijn naaste belager Sytse Bokma (20.04) te verslaan. Foto: Niels de Vries

Jelle Douwe de Vries beleefde intussen zijn *finest hour*. De generatiegenoot van Brandsma sprong met 18.05 zijn tien jaar oude pr uit de boeken, plaatste zich vanuit de overgangsklasse voor de seniorenfinale en werd daarin uiteindelijk vijfde. ,,Wie had dat gedacht?", zei hij na afloopietwat beduusd. ,,Ik in elk geval niet."

Nadat hij in zijn juniorentijd door een rugblessure zijn sport noodgedwongen vaarwel had moeten zeggen, keerde De Vries vorig jaar terug op de fierljepschansen. ,,Mijn vrouw wilde me nog wel eens zien ljeppen. Dat leek me wel een goed idee en zodoende ben ik weer begonnen. Eerst in de tweede klasse, daarna in de overgangsklasse. En nu word ik vijfde op een FK. Echt ongelooflijk eigenlijk."

De generale repetitie in IJlst verliep een paar dagen eerder nog verre van goed, maar in de nacht van vrijdag op zaterdag kreeg De Vries het gevoel dat hij wel eens voor het eerst in zijn leven over de achttien meter kon gaan springen. ,,Heel raar, maar ik wist zeker dat het zou gebeuren. Ik dacht er nog aan om mijn vrouw wakker te maken, maar heb haar uiteindelijk maar laten slapen. Of ze nu trots op me is? Ik hoop het wel. Achttien meter halen was altijd mijn doel. Nu wil ik meer. Komende winter ga ik vol gas trainen. En dan volgend seizoen hopelijk in de topklasse springen."

> Het ging precies zoals ik het wilde. De eerste sprong op safe. En daarna vier keer knallen